

Studietid. Allerede omkring 1890 brugte man fra 26 til 32 Maaneder for at gennemgaa det daværende Kursus. Man var derfor baade fra Lærernes og Elevernes Side meget misfornøjet med den Ordning, der blev truffet i 1895, ifølge hvilken det ved Lov blev paabudt, at Undervisningen kun maatte vare i 20 Maaneder, ja man gik saa vidt, at man kun tillod, at der blev taget Eksamen een Gang om Aaret for derved at tvinge de unge Mennesker til at afslutte Studierne i saa kort Tid. Det viste sig, at de unge Mennesker desuagtet forlængede deres Studietid, men de kom derved noget paa tværs af baade Undervisningsplanen og deres eget Arbejde, fordi Undervisningsplanen nu en Gang er tilrettelagt efter den Bestemmelse, at Studietiden skal tilendebringes paa 20 Maaneder. I 1897 dannedes Foreningen af danske Landbrugskandidater, hovedsagelig som en Protest mod den Undervisning, man indførte i 1895, og Gang paa Gang har denne Forening ved Resolutioner og Henvendelser til Regeringen lagt sin Misfornøjelse med Undervisningen for Dagen. Allerede i 1904 fremkom der stærke Udtalelser, og ved denne Lejlighed udtalte det ærede 3die Medlem for 5te Landstingskreds, Forpagter Sonne, at han absolut mødtes med de unge i deres Krav om en Fordannelse samt om en Forlængelse af Studietiden. Jeg nævner dette, fordi dette ærede Medlem af Landstinget, der er Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af Landbrugskandidater og har været Medlem af Kommissionen til Undersøgelse af Undervisningen, i denne sidste har indtaget et Mindretalsstandpunkt, som er i Strid med den af mig nævnte Udtalelse. Endvidere har det ærede Medlem sammen med den øvrige Bestyrelse for nævnte Forening i en Skrivelse til Landbrugsministeriet i 1906 udtalt sig for en Forlængelse af Studietiden til $2\frac{2}{3}$ Aar. Nu har imidlertid altsaa den ærede Landstingsmand sammen med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i Kommissionen udtalt sig for Opretholdelsen af det 20 Maaneders Kursus. De har ikke udtalt sig mod et Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar, men de har ønsket, at der skulde indlægges i Kursus'et et kortere Kursus, hvorved Landbrugspraktikerne kunde faa Adgang

til i større Omfang at forblive ved Landbohøjskolen. Det ærede Landstingsmedlem staar imidlertid isoleret i denne Sag. Der er ikke ret mange Procent af Landbrugskandidaterne, der støtter ham her, medens han ellers i andre Spørgsmaal er en meget stor Autoritet i landøkonomiske Spørgsmaal.

Naar vi er saa meget imod Opretholdelsen af det korte Kursus paa 20 Maaneder, er det, fordi vi finder, det er et Misbrug af de unge Menneskers Arbejdsevne at lokke dem ind paa Skolen under saa vanskelige Arbejdsvilkaar. Ved en statistisk Opgørelse over, hvorledes det gik de unge Mennesker, der kom ind i Aarene 1912, 1913 og 1914, viser det sig, at kun 39,7 pCt. har taget Eksamen. Af disse 39,7 pCt. har kun 73 pCt. fuldt deres Studier paa de 20 Maaneder. Resten har brugt $2\frac{2}{3}$ Aar eller endnu længere Tid. Det peger mod en Opretholdelse af de korte Kursus ogsaa af den Grund, at det vil let afstedkomme Uenighed og Strid imellem de unge og Forældrene. Det er naturligt, at Forældre og Formyndere for de unge, som vil gaa paa Landbohøjskolen, mener, at naar der er et Kursus paa 20 Maaneder, der opretholdes af Autoriteterne, maa det være fyldestgørende at gaa ind paa dette Kursus, og da de fleste, som kommer til Skolen, er mindre velsituerede unge Mennesker, er det fremdeles naturligt, at de af Sparsommelighedshensyn fristes til at tage det korte Kursus. Men hvilken Skæbne der saa møder dem, fremgaar af de statistiske Oplysninger, som jeg her har tilladt mig at forebringe. Det er ogsaa efter min Opfattelse i høj Grad utilfredsstillende for Professorerne at arbejde med saa stor en Stofmængde, at de faktisk maa overfodre de unge Mennesker. Det er en Art Kunstfodring, der finder Sted, og kun ifald de unge Mennesker faar flere Aars særlig gunstige Arbejdsvilkaar, naar de forlader Landbohøjskolen, vil det være dem muligt at bringe nogenlunde Orden i den mægtige Fond af ufordøjet Viden, de optager derinde. Nu interesserer, som jeg siger, de $\frac{9}{10}$ af Landbrugskandidaterne sig for Spørgsmaalets Løsning i Overensstemmelse med den af Ministeriet tilkendegivne Fremgangsmaade, og det samme gælder